

اثربخشی آموزش طرحواره درمانی بر ارزش‌های شخصی زنان مبتلا به چاقی

گروه روانشناسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

دانشیار گروه روانشناسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه سجاد، مشهد ایران

استادیار گروه روانشناسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

منصوره ابراهیمی

زهرا رئیسی*

مهدی طاهری

سید عباس حقایقی

rayisi.tadbir@yahoo.com

ایمیل نویسنده مسئول:

۱۴۰۱/۰۹/۲۱

دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۰۳

پذیرش:

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف اثربخشی آموزش طرحواره درمانی بر ارزش‌های شخصی زنان مبتلا به چاقی شهر تهران در سال ۱۳۹۹ انجام شد. روش پژوهش: این پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل و پیگیری است و جامعه آماری پژوهش را کلیه زنان مبتلا به چاقی مراجعه‌کننده به کلینیک تغذیه و رژیم‌درمانی شهر تهران تشکیل دادند که از بین آنها، ۴۰ نفر به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و به طور تصادفی در یک گروه آزمایش (هر گروه ۲۰ نفر) و یک گروه کنترل (۲۰ نفر) گمارده شدند. گروه آزمایش طرحواره درمانی ۱۲ جلسه ۶۰ دقیقه‌ای تحت آموزش قرار گرفتند و گروه کنترل در لیست انتظار ماندند. ابزارهای مورد استفاده در پژوهش حاضر شامل پرسشنامه ارزش‌های شخصی (شوارتز، ۲۰۰۰) بود. تحریزه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه در دو بخش توصیفی و استنباطی (تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر) انجام گرفت. یافته‌ها: نتایج نشان داد آموزش طرحواره درمانی بر مولفه‌های ارزش‌های شخصی (ارزش قدرت، پیشرفت، لذت جویی، تحریک طلبی، خودرهنموده‌ی، جهانشمول نگری، خیرخواهی، سنت، همنوایی و امنیت) زنان مبتلا به چاقی تاثیر دارد ($P < 0.05$). نتیجه‌گیری: نتایج نشان دهنده اثربخشی آموزش طرحواره درمانی بر ارزش‌های شخصی در زنان مبتلا به چاقی بود. بنابراین، درمانگران می‌توانند از روش مذکور برای ارتقای سلامت روان در زنان مبتلا به چاقی استفاده نمایند.

کلیدواژه‌ها: ارزش‌های شخصی، طرحواره درمانی، چاقی

فصلنامه علمی پژوهشی

خانواده درمانی کاربردی

شایپا (الکترونیکی) ۲۴۳۰-۲۴۳۷

<http://Aftj.ir>

دوره ۳ | شماره ۵ پیاپی ۱۴۳۰-۳۱۴

۱۴۰۱

(مجموعه مقالات حوزه زنان)

نوع مقاله: پژوهشی

به این مقاله به شکل زیر استناد کنید:

درون متن: (ابراهیمی، رئیسی، طاهری و حقایقی، ۱۴۰۱)

در فهرست منابع:

ابراهیمی، منصوره، رئیسی، زهرا، طاهری، مهدی، و حقایقی، سیدعباس. (۱۴۰۱). اثربخشی آموزش طرحواره درمانی بر ارزش‌های شخصی زنان مبتلا به چاقی. فصلنامه خانواده درمانی کاربردی، ۳(۵ پیاپی ۱۴): ۳۱۴-۳۳۰.

مقدمه

سازمان بهداشت جهانی^۱ (۲۰۱۹) چاقی^۲ را به عنوان تجمع چربی غیرطبیعی و یا بیش از حد که ممکن است سلامت را مختل کند تعریف کرده است. بر اساس آخرین گزارش اعلام شده از سوی این سازمان، در سال ۲۰۱۷ بیش از ۱/۹ میلیارد (۳۹ درصد) از جمعیت بزرگسال دارای اضافه وزن و بیش از ۶۰۰ میلیون نفر (۱۳ درصد) مبتلا به چاقی بودند. با وجود تلاش‌های بسیار زیاد برای کنترل چاقی، شیوع اضافه وزن و چاقی در سراسر جهان بین سال‌های ۱۹۸۰ تا ۲۰۱۸ بیش از دو برابر شده است (لی، هو، یانگ، جیانگ و وانگ، ۲۰۱۹). داده‌های اخیر انتشاریافته از مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری نیز نشان می‌دهند که این مشکل به‌ویژه در میان جوانان گسترش پیدا کرده است، بدین صورت که حدود ۶۰/۳ درصد از افراد ۲۰ تا ۳۹ سال، دارای اضافه وزن یا چاقی هستند (گیلکینسون، اسمیت، گالوب و فلین، ۲۰۲۱). روش‌های مختلفی برای بررسی و سنجش چاقی وجود دارند، از آن جمله شاخص توده بدنی، دور کمر، نسبت دور کمر به دور باسن و درصد توده چربی بدن دور مج دست، میزان جثه افراد (خیبر، کرم بخش و محمدی، ۱۳۹۶). در این بین سنجش شاخص توده بدنی (BMI)^۳، اولین قدم در تعیین درجه چاقی محسوب می‌شود. روش سنجش شاخص توده بدنی، آسان و قابل اعتماد بوده و با درصد چربی بدن و توده چربی بدن ارتباط دارد. فرمول محاسبه آن وزن به کیلوگرم تقسیم بر مجذور قد به متر است (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۱۹). در ایالات متحده ۳۴ درصد افراد دارای اضافه وزن و ۳۰ درصد دارای چاقی هستند (برادن و اوبرین، ۲۰۲۱). در ایران ۲۸/۶ درصد افراد دارای اضافه وزن، ۱۰/۸ درصد افراد چاق و ۳/۴ درصد دارای چاقی مرضی هستند. این یافته‌ها شواهد هشدار دهنده‌ای را در زمینه شیوع بسیار بالای چاقی عمومی و شکمی در ایران ارائه می‌دهند. عادات ناسالم مربوط به سبک زندگی، نقش بزرگی در پیدایش این مساله بهداشت عمومی در جامعه ما دارند (سهرابی، پاشا، نادری، عسگری و احتشم زاده، ۱۳۹۶). همچنین شواهد نشان می‌دهد که افزایش بیش از حد وزن با سرعت بیشتری در این گروه رخ می‌دهد (کاهیل، هیر-جوشو، کاد، استین، ولفلک، مولی و کلین، ۲۰۱۸) و با افزایش بیشتر وزن در آینده تأمی است (دای، زو و ران، ۲۰۲۰). این نگرانی وجود دارد که شروع زودتر چاقی با بهبودی کمتر و پیامدهای منفی تری همراه باشد (ارکایا، کارابولوتلو و کالیک، ۲۰۱۸). پیامدهایی نظیر افزایش مرگ‌ومیر (اسمیت، لیو و ماسون، ۲۰۲۱) و همچنین تعدادی از بیماری‌های مزمن، از جمله بیماری عروق کرونری قلب، دیابت نوع ۲، سرطان، فشارخون بالا، سکته مغزی، آپنه خواب، مشکلات تنفسی و آرتروز (باتون، فایث و برکویتز، ۲۰۲۱). بر این اساس، وزن بدن یکی از متغیرهای اساسی تفاوت‌های فردی است که اثری فرآگیر در تقریباً تمامی جنبه‌های زندگی ما دارد. اگرچه اغلب در سلامت جسمی نقش دارد، اما با انواع فرآیندهای روان‌شناختی مانند اضطراب، افسردگی و نشخوار فکری در ارتباط است (بارنهارت، برادن و پرایس، ۲۰۲۱).

عواملی هم وجود دارند که می‌توانند موجب پذیرش، مقابله مناسب و آشфтگی کمتری در افراد مبتلا به چاقی شوند. به نظر می‌رسد یکی از این عوامل، داشتن ارزش‌های شخصی مشخص باشد. ارزش‌ها سازه‌های روان‌شناختی وسیعی هستند که بر رفتار انگیزشی و بهزیستی فردی اثرگذار هستند (جعفری، رحمانی و

1. World Health Organization

2 . obesity

3. body mass index

امیری مجد، ۱۳۹۵) و به عنوان کیفیت رفتار ایده آل، فراهم کردن سازمان و انسجام در زندگی و مدیریت رفتار هدفمند تعریف شده‌اند (منچیراجو و ساداچار، ۲۰۱۴). در دهه گذشته نظریه نظام داری در باب محتوا و سازمان یافته‌گی ارزش افراد ارائه و به گونه‌ای تجربی اعتباریابی شده است. این نظریه، نظریه ارزشی شوارتز^۱ است که مفهوم سازی مناسبی در مورد ریخت‌های ارزشی ارائه کرده است. ولی پس از اعمال برخی تغییرات در مفهوم پردازی ارزش‌ها از دیدگاه راکیچ (۱۹۷۳) و ابداع روش‌شناسی خوبیش در اندازه‌گیری ارزش‌ها، نظریه ارزش‌های انسانی بینادی را تقویت کرد. وی ده نوع ارزش انگیزشی را مطابق با نیازمندی‌های عمومی از شرایط انسانی که در تحقیقات فرهنگی متفاوتی تایید شده بودند، استخراج نموده و هر نوع را با استفاده از اهداف مرکزی تعریف کرد که عبارتند از: خیرخواهی (تلاش برای حفظ آسایش و رفاه دیگران)، سنت گرایی (پایبندی به آداب و رسوم فرهنگی و مذهبی)، همنوایی (مهر اعمال و تکانش‌های مطلوب اجتماعی)، امنیت (سلامت و تثبیت وضعیت خود و اجتماعی)، قدرت (اعمال کنترل بر روی افراد و منابع)، موقفيت (کسب صلاحیت مطابق با استانداردهای اجتماعی)، تحریک طلبی (تهییج، نوگرایی، مبارزه طلبی)، جهان شمول نگری (محافظت و حمایت از بشر و طبیعت)، لذت گرایی (میل و لذت جهانی)، و خود رهنمود دهی (افکار و اعمال مستقل) (اکبری، ۱۳۹۸). نتایج برخی از پژوهش‌ها نشان داد که افراد مبتلا به چاقی قضاوت‌های منحصر به فردی در مورد شکل بدنی، وزن و چاقی دارند که این امر با ارزیابی‌های منفی از خود و ارزشمندی بدنی پایین همراه است و افراد با درک ارزشمندی پایین، ریسک پذیری بالایی برای نشانه‌های اختلال خوردن دارند (آریاپوران و شیرزادی، ۱۳۹۱).

شواهد تجربی در این زمینه نشان می‌دهد یکی از روش‌های موثر جهت کاهش مشکلات روانشناختی بیماران مبتلا به چاقی، درمان‌های غیردارویی نظریه گروه درمانی، تن آرامی و غیره است. اعتقاد بر این است که درمان‌های گروهی در بیشتر اختلال‌های روانی موثر است زیرا فرد در گروه، نحوه برخورد خود را با اجتماع بازبینی می‌کند و گروه درمانی فرایندی است که باعث رشد بینش و بصیرت او می‌شود. بیماران، در گروه احساس قدرت می‌کنند و اعتماد به نفسشان بالا می‌رود (رامان، های، تچانتوریا و اسمیت، ۲۰۱۸). یکی از این روش‌های درمانی، طرحواره درمانی است. طرحواره‌ها موجب سوگیری در تفسیرهای ما از رویدادها می‌شوند و این سوگیری‌ها در آسیب شناسی روانی میان فردی^۲ به صورت سوتفاهم ها، نگرش‌های تحریف شده و گمانه زنی‌های نادرست، هدف و چشم داشت‌های غیرواقع بینانه مشخص می‌شوند (کوپرز، ون، پین و دکر، ۲۰۲۱). رویکرد طرحواره درمانی، بر الگوهای خودویرانگر، احساس و رفتاری که از دوران کودکی فرد ریشه گرفته‌اند و در سرتاسر طول زندگی فرد تکرار می‌شوند، تمرکز می‌کند. این الگوها طرحواره‌های ناسازگار اولیه^۳ نامیده می‌شوند. این دسته از طرحواره‌های ناسازگار به رشد و شکل‌گیری مشکلات روانشناختی می‌انجامد. طرحواره‌های آسیب رسانی که از جریان اولیه رشد آغاز و در طول زندگی تداوم می‌یابد (قربانعلی زاده، مقدم زاده و جعفری، ۱۳۹۶). طرحواره‌های ناسازگار اولیه، عمیق‌ترین سطح ساختارهای شناختی هستند که خود را در رابطه با محیط و سایر افراد نشان می‌دهد و در شرایط خاص فعل می‌شوند (دومن،

1. Schwartz's theory of value

2. Interpersonal psychopathology

3. Early Maladaptive Schemas

۲۰۱۸). در شکل گیری طرحواره‌ها خلق و خوی^۱ ذاتی با تجارب ارتباطی غیرانطباقی اولیه به ویژه آسیب‌های کودکی^۲ تعامل می‌کنند و به طور خاص تر، این طرحواره‌ها در صورتی به طرحواره‌های ناسازگار تبدیل می‌شوند که نیازهای روانشناسی فرد (مثل نیازهای استقلال، محبت و دلبستگی) برآورده نشوند (آرنتز و ون گندرن، ۲۰۲۰). یانگ، کلسکو و ویشار (۲۰۰۳) ۱۸ طرحواره ناسازگار را مشخص کرده اند که در پنج حوزه زیر قرار می‌گیرند؛ حوزه بزیدگی و طرد^۳ (رها شدگی^۴، بی اعتمادی^۵، محرومیت هیجانی^۶، نقص و شرم، انزوای اجتماعی/بیگانگی^۷، حوزه خودگردانی و عملکرد مختل^۸ (وابستگی/ابی کفایتی^۹، آسیب پذیری نسبت به ضرر و زیان^{۱۰}، خود تحول نیافته/گرفتا^{۱۱}، شکست^{۱۲}، حوزه محدودیت‌های مختل^{۱۳} (استحقاق ابرزگ منشی، خویشن داری و خودانضباطی ناکافی^{۱۴})، حوزه دیگرجهت مندی^{۱۵} (اطاعت، ایثار، پذیرش جویی/جلب توجه) و حوزه گوش به زندگی بیش از حد و بازداری (منفی گرایی/بدبینی، بازداری هیجانی^{۱۶}، معیارهای سرسختانه، تنبیه). در همین رابطه تاسکا و بلفورم (۲۰۱۴)، در پژوهش خود به این نتایج دست یافتند که بیماران بی اشتها بی عصی سطوح بالاتری از نامنی دلبستگی و حالات ذهنی آشفته را نشان می‌دهند. در خصوص اثربخشی طرحواره درمانی در بهبود طرحواره‌های ناسازگار اولیه نتایج بیانگر این بود در حوزه بزیدگی و طرد و در حوزه خودگردانی و عملکرد مختل، این درمان اثربخش است.

بنابراین هزینه چاقی و اضافه وزن شامل هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم است. هزینه مستقیم شامل هزینه مشاوره، پذیرش بیمارستان و درمان‌های دارویی ناشی از چاقی می‌شود و هزینه غیرمستقیم که توسط شخص و جامعه پرداخت می‌شود شامل کاهش بهره مندی شغلی و کاهش بهره مندی از زندگی کردن است که به چاقی مربوط می‌شود. همچنین تخمین زده شده که چاقی ۱۷٪ از هزینه از سلامت را به خود اختصاص می‌دهد (پاکیزه و بهزادفر، ۱۳۹۷). با توجه به شیوع فراوان، خطرات ذکر شده و هزینه‌های روزافزون چاقی، درمان آن باید مورد توجه متخصصین قرار بگیرد. روش‌های دارویی و غیردارویی مختلف برای درمان اختلالات خوردن و چاقی وجود دارد. مداخلات سنتی برای چاقی تقریباً منحصر به کاهش دریافت انرژی و افزایش زمان مشغول شدن به فعالیت فیزیکی است. در واقع کمبود انرژی یک عنصر ضروری برای کاهش وزن است اما کاهش وزن آسان نیست (کرانجاك و واگمیلر، ۲۰۱۶). لذا با توجه به علاقه افراد به استفاده از

1. Temperment
2. Childhood Trauma
3. Disconnection and Rejection
4. Aandonment
5. Mistrust
6. Emotional Deprivation
7. Social Isolation
8. Impaired Autonomy and Performance
9. Dependence
10. Vulnerability to Illness
11. Enmeshment
12. Defectiveaness
13. Impaired limits
14. Insufficient Self-Control
15. Other Directednes
16. Emotional Inhibition

- درمان‌های لاغری در این زمینه به اثربخشی طرحواره درمانی بر خودمهارگری خوردن و ارزش‌های شخصی افراد مبتلا به چاقی پرداخته شد. مسئله‌ای که در این پژوهش مطرح شده این است:
۱. آیا طرحواره درمانی می‌تواند بر ارزش‌های شخصی زنان مبتلا به چاقی در مرحله پس آزمون موثر است؟
 ۲. آیا طرحواره درمانی می‌تواند بر ارزش‌های شخصی زنان مبتلا به چاقی در مرحله پیگیری پایدار است؟

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی و طرح مورد استفاده در این پژوهش طرح، پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بسط یافته بود که به همراه مرحله پیگیری انجام شد. جامعه آماری مطالعه را کلیه زنان مبتلا به چاقی شهر تهران در سال ۱۳۹۹ که به کلینیک تغذیه و رژیم درمانی در فصل‌های پاییز و زمستان مراجعه کردند، تشکیل داد. در ابتدا روش نمونه گیری به صورت هدفمند بود و فقط کسانی در پژوهش شرکت داده شد که به عنوان بیماران دارای اختلال چاقی مراجعه کرده بودند. سپس بیماران توسط متخصص تغذیه مورد مصاحبه و ارزیابی بالینی قرار گرفتند که در طی این فرایند با استفاده از ملاک تشخیصی و شاخص توده بدنی کسانی که چاق تشخیص داده شدند ۴۰ نفر انتخاب و با گمارش تصادفی در یک گروه آزمایش و یک گروه کنترل جای داده شدند (۲۰ نفر در گروه آزمایش طرحواره درمانی، و ۲۰ نفر در گروه کنترل). شاخص توده بدنی آزمودنی‌ها توسط کارشناس تغذیه مرکز درمانی از تقسیم وزن (به کیلوگرم) بر مجدول قد (به متر) محاسبه گردید و وزن نیز با استفاده از ترازوی دیجیتالی با حساسیت ۱۰۰ گرم و قد با استفاده از یک متر نواری غیرقابل اتساع به دقیق ۵/۰ سانتی منتر اندازه گیری شد. معیارهای ورود آزمودنی‌ها به گروه‌ها عبارت از: دارا بودن اختلال چاقی بر اساس معاینه بالینی متخصص تغذیه، BMI مساوی یا بزرگتر از 30 kg m^{-2} (لازم به ذکر است که اضافه وزن بر حسب 25 kg m^{-2} کیلوگرم بر متر مربع <30 کیلوگرم بر متر مربع، چاقی بر حسب $\leq 30\text{ kg m}^{-2}$ و نمره بین $18/5$ تا $24/9$ نرمال تعریف شده است)، نداشتن مشکلات روانشناختی حاد و مزمن بر اساس مصاحبه تشخیصی، داشتن حداقل مدرک دیپلم برای هر بیمار، جنسیت زن و عدم شرکت در دوره‌های روان درمانی طی ۶ ماه اخیر بود. ملاک خروج آزمودنی‌ها، داشتن بیماری خاصی دال بر چاقی و عدم رضایت برای شرکت در پژوهش در نظر گرفته شد.

ابزار پژوهش

۱. پرسشنامه ارزش‌های شخصی شوارتز (۲۰۰۴). در این پژوهش برای جمع آوری اطلاعات مربوط با ارزش‌های شخصی افراد، از فرم ۵۷ سوالی زمینه یابی ارزش‌های شوارتز (۲۰۰۴)، استفاده خواهد شد. ۱۰ نوع ارزش سطح فردی شوارتز حمایت قانع کننده بین فرهنگی در پژوهش بر نمونه‌هایی از ۴۱ کشور به دست آورند. این ارزش‌ها عبارتند از ارزش قدرت (۲۶، ۲۵، ۲۶، ۲۸، ۲۷، ۲۸، ۲۹)، پیشرفت (۳۷، ۳۷، ۳۸، ۳۸، ۳۹، ۴۰)، لذت جویی (۴۷، ۴۶، ۴۵، ۴۴، ۴۳، ۴۲، ۴۱)، خودرهنموده‌ی (۳۳، ۳۲، ۳۱، ۳۰)، تحریک طلبی (۳۶، ۳۵، ۳۴)، جهانشمول نگری (۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷)، خیرخواهی (۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷)، سنت (۲۴، ۲۳، ۲۲، ۲۱، ۲۰، ۱۹، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳)، همنوایی (۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸) و امنیت (۱۷، ۱۸، ۱۹).

ارزش‌ها خود زیرمجموعه ارزش‌های سطح بالاتر یا ارزشی هستند که دارای اهداف انگیزشی متعارضی هستند. این ابعاد عبارتند از دو بعد محافظه کاری-باز بودن نسبت به تغییر و افزایش خود تعالی خود. نحوه قرارگیری هر یک ارز ارزش‌ها در این ابعاد از این قرار است: محافظه کاری: سنت، همنوایی، امنیت، باز بودن نسبت به تغییر، خود رهنموده‌ی، تحریک طلبی و لذت؛ تعالی خود: جهانشمول نگری و خیرخواهی؛ افزایش خود: قدرت پیشرفت و لذت. ارزش‌های زمینه یا بار ارزشی شوارتر در سطح دو مجموعه ارزشی قرار می‌گیرند؛ فهرست ارزش‌های غایی (ارزش‌های ۱ تا ۳۰) و فهرست ارزش‌های ابزاری (ارزش‌های ۳۱ تا ۵۷). این پرسشنامه در دو صفحه (دو فهرست ارزش‌ها) تهیه شده و به چاپ رسیده است. محدودیت زمانی برای پاسخ به آن وجود ندارد و می‌تواند به صورت فردی و گروهی اجرا شود. در این پرسشنامه تکلیف آزمودنی این است که درجه اهمیتی را که هر ارزش «به منزله یک اصل راهنمای در زندگی من دارد»، در یک مقیاس ۹ درجه‌ای (از ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷) درجه بندی کند: (۱) مخالف ارزش‌های من، (۰) بی اهمیت و (۷) عالی‌ترین درجه اهمیت (۸). نمره شرکت کنندگان در هر یک از ارزش‌ها با استفاده از میانگین گیری از درجه‌های داده شده به هر یک از آیتم‌های مربوط به ارزش مببور، به دست آمده است. در پژوهش دلخوش (۱۳۸۶) قابلیت اعتماد پرسشنامه مذکور از طریق روش بازآزمون به فاصله دو هفته مورد تایید قرار گرفت. و ضریب الگای کرونباخ پرسشنامه ۰/۸۹ به دست آمد.

۲. شرح جلسات آموزش طرحواره درمانی: طرحواره درمانی به شیوه گروهی بر پایه الگوی یانگ بر روی کلیه شرکت کنندگان گروه آزمایش در جلسه‌های درمانی اجرا شد (یانگ، کلوسکو و ویشار، ۲۰۰۳).

جدول ۱. محتوای جلسات آموزش طرحواره درمانی

درمان	جلسات	محتوای جلسات گروهی طرحواره درمانی بر پایه الگوی یانگ
اول		مروری بر ساختار جلسات و قوانین گروه و انجام تفاوت‌های لازم، آموزش مفهوم طرحواره، طرحواره درمانی، درمان گروهی، تکمیل کردن پرسشنامه برای پیش آزمون، برقراری رابطه با اعضای گروه و فراهم سازی زمینه اعتماد، ارائه تکلیف
دوم		بررسی تکلیف جلسه قبل، آموزش در زمینه ارتباط بین طرحواره درمانی با مصرف غذا و رفتار خوردن، فرایندهای شناختی، پیگیری رابطه درمانی و اعتماد بین اعضای، ارائه تکلیف
سوم		بررسی تکلیف جلسه قبل، آموزش در روند درمان، ارتباط طرحواره با کودک درون، بیان یک مثال از طرحواره ناسازگار، عوامل موثر در اکتساب طرحواره، ارائه تکلیف
چهارم		بررسی تکلیف جلسه قبل، شناخت و برانگیختن طرحواره‌های بیمار، تصاویر ذهنی با افراد مهم زندگی از جمله همسالان و سایر کسانی که در شکل گیری طرحواره نقش داشته اند، کمک به بیمار برای تجربه کردن هیجان‌های مرتبط با طرحواره در شروع جلسه، ارائه تکلیف
پنجم		بررسی تکلیف جلسه قبل، آشنا کردن افراد با سبک‌های مقابله‌ای، بررسی انواع سبک‌های مقابله‌ای در چند نفر از اعضای گروه، بیان چند مثال درباره سبک‌های مقابله‌ای، ارائه تکلیف
ششم		بررسی تکلیف جلسه قبل، آزمون اعتبار طرحواره، جمع آوری شواهد عینی تاکید کننده بر طرحواره طی صحبت با اعضای گروه، جمع آوری شواهد عینی رد کننده طرحواره، تعریف جدید از شواهد تایید کننده طرحواره، ارائه تکلیف
هفتم		بررسی تکلیف جلسه قبل، ارزیابی مزایا و معایب پاسخ‌های مقابله‌ای اعضا، تهیه کارت‌های آموزشی طرحواره،

هشتم	معرفی فرم ثبت طرحواره ها، ارائه تکلیف بررسی تکلیف جلسه قبل، به کار بردن تکنیک گفتگوی خیالی، گفتگوی طرحواره (گفتگوی خیالی)، توانمندسازی بیمار برای جنگیدن علیه طرحواره و فاصله گرفتن از طرحواره، ارائه تکلیف
نهم	بررسی تکلیف جلسه قبل، برقراری گفتگوی بین طرحواره و جنبه سالم، بررسی فرم ثبت طرحواره، نوشتن نامه به والدین و برقراری گفتگوی خیالی با آنها در جلسه درمان از طریق روش صندلی خالی، تعیین رفتارهای خاص به عنوان آماج های احتمالی تغییر، ارائه تکلیف
دهم	بررسی تکلیف جلسه قبل، راهبردهای درمانی مورد نظر برای تغییر رفتارهای موثر در تداوم طرحواره، بررسی روش های موثر در توانایی کنترل هیجانات و تکانه های خود، ارائه تکلیف
یازدهم	بررسی تکلیف جلسه قبل، بررسی برخی از طرحواره ها مانند ایثار و اطاعت، محرومیت هیجانی و بازداری هیجان در اعضای گروه، آموزش شیوه درست ارتباط و ابراز عواطف و هیجان، ارائه تکلیف
دوازدهم	بررسی تکلیف جلسه قبل، مرور تمرین ها و تکالیف جلسه قبل، بررسی روش های موثر در تحمل خستگی و ناکامی در حین انجام کارها بر اساس طرحواره خوبی شدن داری، انجام اقدامات و آمادگی های لازم جهت انجام آزمون های پایانی از گروه آزمون

روش اجرا. پس از اجرای پیش آزمون در هر دو گروه، گروه آزمایش به مدت ۱۲ جلسه، ۲ روز در هفته، هر جلسه ۶۰ دقیقه تحت مداخله درمانی قرار گرفت، اما گروه کنترل درمانی دریافت نکرد و پس آزمون هم در یک هفته پس از اتمام درمان برای گروه آزمایش و کنترل انجام شد و این درمان توسط متخصص در مرکز درمانی و مشاوره انجام شده است. تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه ها از طریق نرم افزار spss22 در دو بخش توصیفی و استنباطی (تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر) انجام پذیرفت.

یافته ها

در این بخش میانگین و انحراف معیار نمرات ارزش های شخصی در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری در گروه های آزمایش و گروه کنترل گزارش می شود.

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار ارزش های شخصی به تفکیک مرحله سنجش در گروه ها

گروه	متغیر	شاخص	پیش آزمون	پس آزمون	پیگیری
طرحواره درمانی	ارزش قدرت	میانگین	۲۹.۵۰	۱۹.۴۰	۲۸.۲۰
کنترل	ارزش قدرت	انحراف معیار	۵.۱۰	۲.۶۸	۵.۱۹
طرحواره درمانی	پیشرفت	میانگین	۱۹.۶۰	۱۹.۸۰	۲۱.۳۰
کنترل	پیشرفت	انحراف معیار	۸.۳۵	۵.۸۰	۸.۵۲
طرحواره درمانی	لذت جویی	میانگین	۲۹.۱۰	۲۲.۳۵	۲۹.۳۰
کنترل	پیشرفت	انحراف معیار	۴.۲۵	۳.۹۲	۵.۱۴
طرحواره درمانی	لذت جویی	میانگین	۲۰.۸۵	۲۲.۰۰	۲۱.۵۰
کنترل	انحراف معیار	میانگین	۵.۶۴	۴.۵۰	۶.۱۹
طرحواره درمانی	لذت جویی	میانگین	۱۷.۳۰	۱۰.۸۰	۱۸.۲۰
کنترل	انحراف معیار	میانگین	۳.۲۶	۲.۶۳	۲.۶۷
کنترل	لذت جویی	میانگین	۸.۵۰	۱۰.۲۰	۱۱.۰۰

۳۲۱ اثربخشی آموزش طرحواره درمانی بر ارزش‌های شخصی زنان مبتلا به چاقی | ابراهیمی و همکاران | خانواده درمانی کاربردی

۳.۲۱	۳.۳۶	۱.۹۴	انحراف معیار		
۲۶.۸۰	۲۶.۶۰	۱۸.۶۰	میانگین	تحریک طلبی	طرحواره درمانی
۲.۴۶	۳.۳۲	۴.۶۶	انحراف معیار		
۱۹.۶۰	۱۸.۶۰	۱۸.۸۰	میانگین	تحریک طلبی	کنترل
۶.۶۴	۶.۶۴	۴.۳۲	انحراف معیار		
۳۰.۲۵	۲۹.۶۵	۲۳.۲۰	میانگین	خودرنموددهی	طرحواره درمانی
۴.۵۵	۴.۶۱	۴.۸۱	انحراف معیار		
۲۵.۰۰	۲۲.۰۰	۲۳.۹۵	میانگین	خودرنموددهی	کنترل
۵.۵۱	۵.۴۲	۴.۴۷	انحراف معیار		
۴۷.۵۰	۴۷.۰۰	۴۱.۳۰	میانگین	جهانشمول نگری	طرحواره درمانی
۵.۸۰	۵.۸۹	۵.۸۱	انحراف معیار		
۴۰.۲۰	۴۰.۱۰	۳۹.۴۰	میانگین	جهانشمول نگری	کنترل
۸.۶۳	۷.۳۸	۷.۸۲	انحراف معیار		
۲۶.۵۵	۲۵.۵۵	۱۹.۷۰	میانگین	خیرخواهی	طرحواره درمانی
۳.۳۶	۳.۳۶	۴.۸۶	انحراف معیار		
۱۸.۹۵	۱۹.۱۵	۲۰.۰۰	میانگین	خیرخواهی	کنترل
۲.۱۶	۲.۸۲	۲.۸۷	انحراف معیار		
۲۳.۹۵	۲۳.۱۵	۱۷.۵۰	میانگین	سنت	طرحواره درمانی
۱.۶۴	۱.۶۹	۳.۳۵	انحراف معیار		
۱۸.۶۰	۱۷.۴۵	۱۸.۱۵	میانگین	سنت	کنترل
۴.۰۸	۴.۳۸	۴.۵۲	انحراف معیار		
۲۲.۵۰	۲۱.۱۵	۱۸.۲۰	میانگین	همنوایی	طرحواره درمانی
۳.۷۱	۳.۳۰	۵.۲۰	انحراف معیار		
۱۷.۸۰	۱۸.۷۵	۱۹.۷۰	میانگین	همنوایی	کنترل
۲.۸۶	۳.۶۰	۳.۵۷	انحراف معیار		
۲۸.۹۰	۲۸.۵۰	۲۳.۴۰	میانگین	امنیت	طرحواره درمانی
۵.۲۵	۴.۳۰	۴.۴۶	انحراف معیار		
۲۱.۰۰	۲۰.۵۰	۲۲.۰۰	میانگین	امنیت	کنترل
۶.۰۴	۷.۱۶	۴.۵۰	انحراف معیار		

همچنان که ملاحظه می‌شود میانگین در دو گروه آزمایش در مرحله پس آزمون، نسبت به پیش آزمون تغییر نشان می‌دهد. براساس نتایج مندرج در جدول ۲، می‌توان به این توصیف دست زد که طرحواره درمانی باعث بهبود خردۀ مقیاس‌های ارزش‌های شخصی شده است. به منظور بررسی تاثیر روش آموزش طرحواره درمانی بر نمرات مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری، از روش تحلیل واریانس مختلط (یک عامل درون آزمودنی‌ها و یک عامل بین آزمودنی‌ها) استفاده شد.

جدول ۳. آزمون تحلیل واریانس مختلط نمرات مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی با معیار گرین هاوس

گیزرو

متغیر	شاخص آماری عوامل	ایتا					
		ضریب	Sig	F	MS	df	SS
ارزش قدرت	آزمون(تکرار اندازه گیری)	.۰۵۸	.۰۰۰۱	۵۲.۱۱	۵۷۵.۲۲	۱.۱۸	۶۸۰.۸۷
	تعامل آزمون*	.۰۵۳	.۰۰۰۱	۴۲.۹۵	۴۷۴.۱۸	۱.۱۸	۵۶۱.۲۷
	گروه	.۰۱۸	.۰۰۱	۸.۵۴	۸۹۶.۵۳	۱.۰۰	۸۹۶.۵۳
پیشرفت	آزمون(تکرار اندازه گیری)	.۰۳۰	.۰۰۰۱	۱۶.۲۰	۱۸۱.۶۷	۱.۳۵	۲۴۵.۶۲
	تعامل آزمون*	.۰۴۱	.۰۰۰۱	۲۵.۹۷	۲۹۱.۲۱	۱.۳۵	۳۹۳.۷۲
	گروه	.۰۲۸	.۰۰۰۱	۱۴.۹۴	۸۹۶.۵۳	۱.۰۰	۸۹۶.۵۳
لذت جویی	آزمون(تکرار اندازه گیری)	.۰۵۶	.۰۰۰۱	۴۸.۸۶	۲۴۲.۹۱	۱.۳۹	۳۳۹.۴۷
	تعامل آزمون*	.۰۵۹	.۰۰۰۱	۵۴.۳۹	۲۷۱.۵۰	۱.۳۹	۳۷۷.۸۷
	گروه	.۰۵۷	.۰۰۰۱	۵۰.۸۲	۹۱۸.۵۳	۱.۰۰	۹۱۸.۵۳
تحریک طلبی	آزمون(تکرار اندازه گیری)	.۰۴۶	.۰۰۰۱	۳۲.۷۸	۳۸۸.۵۷	۱.۲۳	۴۷۷.۶۰
	تعامل آزمون*	.۰۴۳	.۰۰۰۱	۲۸.۰۶	۲۰۴.۴۰	۲.۰۰	۴۰۸.۸۰
	گروه	.۰۲۵	.۰۰۰۱	۱۲.۸۶	۷۵۰.۰۰	۱.۰۰	۷۵۰.۰۰
خودرهنموددهی	آزمون(تکرار اندازه گیری)	.۰۳۶	.۰۰۰۱	۲۱.۵۷	۲۸۸.۳۴	۱.۱۴	۳۲۹.۴۰
	تعامل آزمون*	.۰۳۹	.۰۰۰۱	۲۴.۵۲	۳۲۷.۷۳	۱.۱۴	۳۷۴.۴۰
	گروه	.۰۱۹	.۰۰۱	۸.۷۵	۴۹۲.۰۸	۱.۰۰	۴۹۲.۰۸
جهانشمول	آزمون(تکرار اندازه گیری)	.۰۲۰	.۰۰۰۱	۹.۶۴	۲۱۷.۷۰	۱.۳۸	۳۰۱.۰۷
	تعامل آزمون*	.۰۱۳	.۰۰۱	۵.۸۰	۱۲۴.۳۵	۱.۴۶	۱۸۱.۰۷
	گروه	.۰۱۷	.۰۰۱	۷.۵۲	۸۶۴.۰۳	۱.۰۰	۸۶۴.۰۳
خبرخواهی	آزمون(تکرار اندازه گیری)	.۰۵۲	.۰۰۰۱	۴۱.۲۷	۱۶۳.۸۷	۱.۲۱	۱۹۷.۶۰
	تعامل آزمون*	.۰۶۷	.۰۰۰۱	۷۵.۷۱	۳۰۰.۵۹	۱.۲۱	۳۶۲.۴۷
	گروه	.۰۳۶	.۰۰۰۱	۲۱.۷۸	۶۲۵.۶۳	۱.۰۰	۶۲۵.۶۳
	بین گروهی						

۳۲۳ اثربخشی آموزش طرحواره درمانی بر ارزش‌های شخصی زنان مبتلا به چاقی | ابراهیمی و همکاران | خانواده درمانی کاربردی

سنن							
آزمون(تکرار اندازه گیری)	تعامل آزمون*	همنوایی	امنیت				
۰.۴۲	۰.۰۰۱	۲۷.۲۶	۱۵۳.۴۸	۱.۶۵	۲۵۳.۰۵	آزمون(تکرار اندازه گیری)	
۰.۴۲	۰.۰۰۱	۲۷.۴۵	۱۵۴.۵۵	۱.۶۵	۲۵۴.۸۲	تعامل آزمون*	
۰.۲۶	۰.۰۰۱	۱۳.۲۲	۳۶۰.۵۳	۱.۰۰	۳۶۰.۵۳	گروه بین گروهی	
۰.۱۴	۰.۰۱	۴.۴۷	۲۳.۹۵	۱.۳۸	۳۳.۰۷	آزمون(تکرار اندازه گیری)	
۰.۲۸	۰.۰۰۱	۱۴.۶۸	۱۴۲.۳۲	۱.۳۸	۱۹۶.۴۷	تعامل آزمون*	
۰.۱۲	۰.۰۴	۳.۹۶	۱۰۴.۵۳	۱.۰۰	۱۰۴.۵۳	گروه بین گروهی	
۰.۱۵	۰.۰۱	۶.۵۱	۷۶.۲۲	۱.۴۹	۱۱۳.۴۰	آزمون(تکرار اندازه گیری)	
۰.۳۰	۰.۰۰۱	۱۶.۴۲	۱۹۲.۲۷	۱.۴۹	۲۸۶.۰۷	تعامل آزمون*	
۰.۲۸	۰.۰۰۱	۱۴.۵۳	۹۹۷.۶۳	۱.۰۰	۹۹۷.۶۳	گروه بین گروهی	

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد در رابطه با عامل درون گروهی مقدار F محاسبه شده برای اثر مراحل (پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری) در سطح 0.05 برای هر ده مؤلفه معنادار است ($P < 0.05$). در نتیجه بین میانگین نمرات پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری نمرات مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی در مراحل سه گانه پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری درمانی تفاوت معنا دار وجود دارد. نتایج آزمون تعقیبی بونفرنی به منظور بررسی تفاوت بین میانگین‌ها در مراحل درمانی محاسبه شد نتایج نشان داد تفاوت بین نمرات مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی در مراحل پیش آزمون با پس آزمون، پیش آزمون با پیگیری تفاوت معنی دار وجود دارد. همچنین بین نمرات مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی در مرحله پس آزمون نسبت به مرحله پیگیری تفاوت معنی دار وجود ندارد، بطوری که نمرات مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی در مرحله پیگیری نسبت به مرحله پس آزمون تعییر معنی دار نداشته است. با توجه به نتایج جدول ۳ در رابطه با تعامل عوامل مراحل و گروه مقدار F محاسبه شده برای اثر مراحل (پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری) بین دو گروه طرحواره درمانی و گروه کنترل در سطح 0.05 برای مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی معنا دار است ($P < 0.05$). در نتیجه بین میانگین نمرات پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری مؤلفه‌ی ارزش قدرت در دو گروه تفاوت معنا دار وجود دارد. با توجه به نتایج جدول ۳ برای عامل بین گروهی مقدار F محاسبه شده در سطح 0.05 برای مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی معنا دار است. در نتیجه بین میانگین کلی نمرات مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی در دو گروه تفاوت معنا دار وجود دارد. بطور کلی می‌توان نتیجه گرفت که روش (آموزش طرحواره درمانی) بر نمرات مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی تاثیر داشته است بطوری که گروه آزمایش (آموزش طرحواره درمانی) نسبت به گروه کنترل موجب بهبود نمرات مؤلفه‌های ارزش‌های شخصی شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف اثربخشی آموزش طرحواره درمانی بر ارزش‌های شخصی زنان مبتلا به چاقی انجام شد. نتایج نشان داد که آموزش طرحواره درمانی بر مولفه‌های ارزش‌های شخصی (ارزش قدرت، پیشرفت، لذت جویی، تحریک طلبی، خودرهنموده‌یی، جهانشمول نگری، خیرخواهی، سنت، همنوایی و امنیت) زنان مبتلا به چاقی تاثیر دارد. نتایج پژوهش با یافته‌های (تاسکا و بلفورم، ۲۰۱۴؛ رضایی، ۱۳۹۴) همسو است. در همین رابطه رضایی (۱۳۹۴)، پژوهشی تحت عنوان اثربخشی طرحواره درمانی هیجانی گروهی بر نمایه توده بدنی، خوردن هیجانی و ارزشمندی در زنان دارای وزن اضافه انجام داد. یافته‌ها نشان داد که طرحواره درمانی هیجانی گروهی باعث کاهش معنادار در خوردن هیجانی، افزایش معنادار در خودارزشمندی و در نهایت باعث کاهش معنادار نمایه توده بدنی در گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل شد. این مداخله موجب افزایش کاربرد طرحواره‌های هیجانی کارآمد اعتبار یابی، کنترل و اتفاق نظر شد و همچنین موجب کاهش استفاده از طرحواره‌های هیجانی ناکارآمد احساس گناه، ساده انگاری، کرخی، خردگرایی، دوام و سرزنش شد. خودارزشمندی و ایجاد عزت نفس در خود، یکی از گام‌های بنیادین جهت حفظ و سلامت جسم و روح به ویژه مساله چاقی محسوب می‌گردد؛ زیرا افراد مبتلا به چاقی با ارزشمند نمودن خود، ماهیتشان را به رسیدت شناخته می‌گردد و این امر حس زندگی و انگیزه سالم ماندن و تلاش در این جهت را در آنان بارور می‌نماید. خودارزشمندی موجب ارتقای سلامت عمومی، خودتنظیمی، منبع انگیزشی، کاهش افسردگی و اصلاح رفتار اجتماعی، چگونگی مواجهه درست و مناسب با حوادث و وقایع روزمره زندگی بوده که در سطوح مختلف زندگی فردی، خانوادگی، آموزشی و اجتماعی اثرات خود را نمایان می‌کند. مشکلات جسمانی و روانی در برخی از افراد مبتلا به چاقی باعث کاهش خودارزشمندی آنان و بالطبع سازگاری نامطلوب با مساله چاقی که به صورت رفتارهای ناسالم و ناسازگار بروز می‌یابد، می‌شود. طرحواره درمانی به منظور خنثی کردن درگیری مفرط با شناخت‌ها و مشخص کردن ارزش‌های شخصی مرتبط با اهداف رفتاری است و شرکت کنندگان تشویق شدند تا در حالی که به سوی اهداف ارزشمند خود در حال حرکت هستند، با تجربیاتشان به طور کامل و بدون مقاومت ارتباط برقرار کنند و آنها را بدون قضاوت در مورد درستی یا نادرستی شان، در هنگام ظهور پذیرنده، این امر باعث افزایش انگیزه برای تغییر با وجود موانع غیرقابل اجتناب می‌شود و شخص را ترغیب می‌کند تا در جهت تحقق اهداف واقعی و ارزشمند زندگی خود، تلاش کند و خود را در دام‌های فکری رها سازد، که این به بهبود کیفیت زندگی به ویژه در حوزه روانی آن منتهی خواهد شد.

با توجه به نتایج این پژوهش می‌توان گفت که طرحواره درمانی گروهی می‌تواند به عنوان یک مداخله هیجان محور در درمانهای مرتبط با چاقی و اضافه وزن مفید واقع شود. اما این که آیا طرحواره درمانی برای درمان بیماران مبتلا به چاقی و اختلالات خوردن درمان نهایی است، هر چند بر طبق یافته‌های بدست آمده نتایج بیانگر مشمر ثمر بودن این روش درمانی است اما هنوز زود است در این خصوص نتیجه گیری کنیم، پژوهش‌های آینده راه را برای چنین نتیجه گیری بهتر روش می‌سازند، رویکرد طرحواره درمانی در پژوهش آفرینی و ایجاد تمایل در متخصصین بالینی برای صحت و سقم نظریه‌های ناگفته پیداست از این رویکرد تا حدود زیادی موفق بوده است، اما ناگفته پیداست که به کارگیری تکنیک‌های این رویکرد، با رفتارهای

فرهنگی و اجتماعی گره خورده است و باید درمان را منطبق با سایر عوامل زمینه‌ای در نظر داشت. طرحواره درمانی به طور عمده بر اساس بسط و گسترش مفاهیم و روش‌های درمان شناختی رفتاری سنتی بنا شده است. مدل یانگ تلفیقی ابتکاری از رفتار درمانی شناختی، روان پویایی، دلبستگی و روان شناسی گشتالت است. این مدل اگر چه مولفه‌های شناختی و رفتاری را برای درمان ضروری می‌داند اما به تغییر هیجانی، تکنیک‌های تجربی و رابطه درمانی نیز اهمیت می‌دهد. تفاوت دیگر این دو درمان در این است که رفتار درمانی شناختی در سطح شناخت واره‌ها رویکرد بالا به پایین را اتخاذ می‌کند اما در طرحواره درمانی این روند به صورت معکوس دنبال می‌شود. در فرایند طرحواره درمانی مستقیماً سراغ عمیق ترین سطح شناخت واره‌ها می‌روند. با توجه به این تفاوت‌ها و نتایج پژوهش‌هایی که نشان می‌دهد تاکید بر زیرساخت‌های عمیق شناختی می‌تواند در کاهش وزن موثر باشد، شاید بتوان اثر بالا طرحواره درمانی را قابل توجیه دانست. همچنین در تبیین دیگر نتایج بدست آمده می‌توان چنین بیان نمود که محقق به منظور نشان دادن مناسب بودن طرحواره درمانی در نمونه مورد نظر خود، در ابتدای امر به شناسایی طرحواره ناسازگار اولیه افراد اقدام نموده و این را شاهدی بر نیاز به استفاده از طرحواره درمانی دانسته‌اند، باید در نظر داشت که ممکن است طرحواره ناسازگار اولیه شناسایی شده، ریشه مشکلات مورد نظر افراد که هدف مداخله درمانی قرار گرفته‌اند، نباشد. ممکن است، بیماری طرحواره ناسازگار اولیه‌ای نامرتبط با اختلال مورد نظر داشته باشد که ضرورتی بر مواجهه و دستکاری آن وجود نداشته و چه بسا مواجهه بیمار و دستکاری این طرحواره در موارد نامناسب موجب تقویت آن و بدتر شدن نشانه گردد. طرحواره ناسازگار اولیه می‌توانند بر سازگاری بین فردی و سبک زندگی فرد تاثیر گذاشته و لذا بر روند پیشروی درمان، ارتباط با درمانگر و حفظ بهبود حاصل شده از درمان تاثیر بگذارند.

این پژوهش جهت کنترل متغیرهای مزاحم و سوگیری‌های احتمالی، نمونه گیری افراد به دو گروه آزمایش و کنترل به صورت تصادفی صورت گرفت، با این حال محدودیت‌هایی نیز در انجام این پژوهش وجود داشت. این پژوهش صرفا بر روی زنان مبتلا به چاقی شهر تهران صورت گرفته است و بنابراین باید در تعیین نتایج دقیق کافی مبذول شود. در نهایت، نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که آموزش طرحواره درمانی بر ارزش‌های شخصی و مولفه‌های آن در زنان مبتلا به چاقی موثر است و به جهت اثربخشی بالای آن، استفاده از آن به درمانگران توصیه می‌شود.

موازین اخلاقی

در این پژوهش موازین اخلاقی شامل اخذ رضایت آگاهانه، تضمین حریم خصوصی و رازداری رعایت شد. با توجه به شرایط و زمان تکمیل پرسشنامه‌ها ضمن تأکید به تکمیل تمامی سؤال‌ها، شرکت‌کنندگان در مورد خروج از پژوهش مختار بودند. پس از اتمام پژوهش گروه گواه نیز تحت مداخله قرار گرفتند.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان پژوهش حاضر بر خود لازم دانستند که از کلیه افرادی که در پژوهش باری نمودند، کمال تشکر و سپاس خود را ابراز نماید.

مشارکت نویسنده‌گان

نویسنده این پژوهش در طراحی، مفهومسازی، روش‌شناسی، گردآوری داده‌ها، تحلیل آماری داده‌ها، پیش‌نویس، ویراستاری و نهایی‌سازی نقش داشت.

تعارض منافع

بنا بر اظهار نویسنده‌گان، این مقاله حامی مالی و تعارض منافع ندارد.

منابع

- اکبری، مهدی. (۱۳۹۸). نقش میانجی ارزش‌های شخصی در ارتباط بین روان رنجورخوبی با استفاده آسیب زا از اینترنت در دانشجویان. *فصلنامه پژوهش در سلامت روانشناسی*، ۱۳، (۳)، ۱۴-۱.
- آریاپوران، سعید و شیرزادی، محمد Mehdi. (۱۳۹۱). رابطه کمالگرایی، ارزشمندی بدن و نگرانی با علائم اختلال خوردن در زنان دارای فعالیت ورزشی. *مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی کردستان*، ۱۷، (۱)، ۶۸-۷۷.
- پاکیزه، علی و بهزادفر، مریم. (۱۳۹۷). نقش سیستم پاداش مغز در اضافه وزن و چاقی: بررسی نقش واسطه گری غذا خوردن هیجانی در رابطه بین حساسیت به پاداش و اضافه وزن. *فصلنامه روانشناسی سلامت*، ۱۱، (۲۵)، ۲۰-۷.
- جعفری، اصغر؛ رحمانی، هانیه و امیری مجد، مجتبی. (۱۳۹۵). پیش‌بینی قضاوت اخلاقی در دانش آموزان دختر مدارس ابتدایی عادی و تیزهوش بر اساس ارزش‌های شخصی-خانوادگی و خودپنداره. *مجله پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری*، ۶، (۲)، ۶۵-۸۰.
- خیبر، لیلا؛ کرم بخش، گلسا و محمدی، نورالله. (۱۳۹۶). رابطه تکاشگری با شاخص توده بدنی: نقش میانجی گری اعتیاد به مواد غذایی. *فصلنامه روانشناسی سلامت*، ۶، (۲۴)، ۱۰۶-۱۱۹.
- دلخوش، محمد تقی. (۱۳۸۸). سلسله مراتب ارزش‌های ازدواج در جوانان ایرانی. *مجله خانواده پژوهی*، ۵، (۲)، ۱۸۱-۱۵۶.
- رضایی، مليحه. (۱۳۹۴). اثربخشی طرحواره درمانی هیجانی گروهی بر نمایه توده بدنی، خوردن هیجانی و خودکارآمدی وزن در زنان دارای وزن اضافه. *پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه فردوسی مشهد*.
- سهرابی، فاطمه؛ پاشا، رضا؛ نادری، فرج؛ عسگری، پرویز و احتشام زاده، پروین. (۱۳۹۶). بررسی میزان اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر نمایه توده بدنی و خودپنداره افراد با اضافه وزن. *مجله صنایع غذایی ایران*، ۱۲، (۴)، ۴۳-۵۱.
- قربانعلی زاده، مسعود؛ مقدم زاده، علی و جعفری، عیسی. (۱۳۹۶). اثربخشی طرحواره درمانی و معنادرمانی بر اضطراب مرگ در افراد مبتلا به خودبیمارپنداری. *مجله پژوهش‌های روانشناسی بالینی و مشاوره*، ۷، (۱)، ۱۴-۲.

References

- Arntz, A., & Van Genderen, H. (2020). Schema therapy for borderline personality disorder. John Wiley & Sons.
- Barnhart, W. R., Braden, A. L., & Price, E. (2021). Emotion regulation difficulties interact with negative, not positive, emotional eating to strengthen relationships with disordered eating: An exploratory study. *Appetite*, 158, 105038.

- Braden, A., & O'Brien, W. (2021). Pilot Study of a Treatment Using Dialectical Behavioral Therapy Skills for Adults with Overweight/Obesity and Emotional Eating. *Journal of Contemporary Psychotherapy*, 51(1), 21-29.
- Button, A., Faith, M. S., & Berkowitz, R. I. (2021). Temperament and eating self-regulation in young children with or at risk for obesity: An exploratory report. *Pediatric Obesity*, e12821.
- Cahill, A. G., Haire-Joshu, D., Cade, W. T., Stein, R. I., Woolfolk, C. L., Moley, K., ... & Klein, S. (2018). Weight control program and gestational weight gain in disadvantaged women with overweight or obesity: a randomized clinical trial. *Obesity*, 26(3), 485-491.
- Dai, Z. H., Xu, X. T., & Ran, Z. H. (2020). Associations Between Obesity and the Effectiveness of Anti-Tumor Necrosis Factor- α Agents in Inflammatory Bowel Disease Patients: A Literature Review and Meta-analysis. *Annals of Pharmacotherapy*, 1060028019900660.
- Doomen, L. (2018). The effectiveness of schema focused drama therapy for cluster C personality disorders: An exploratory study. *The Arts in Psychotherapy*, 61, 66-76.
- Erkaya, R., Karabulutlu, Ö., & Çalik, K. Y. (2018). The effect of maternal obesity on self-esteem and body image. *Saudi journal of biological sciences*, 25(6), 1079-1084.
- Gilkinson, C., Schmidt, U., Gallop, L., & Flynn, M. (2021). Heart rate variability and emotion regulation in adults with eating disorders or obesity: a systematic review. *BJPsych Open*, 7(S1), S25-S26.
- Koppers, D., Van, H., Peen, J., & Dekker, J. J. (2021). Psychological symptoms, early maladaptive schemas and schema modes: predictors of the outcome of group schema therapy in patients with personality disorders. *Psychotherapy Research*, 31(7), 831-842.
- Li, G., Hou, G., Yang, D., Jian, H., & Wang, W. (2019). Relationship between anxiety, depression, sex, obesity, and internet addiction in Chinese adolescents: A short-term longitudinal study. *Addictive Behaviors*, 90, 421-427.
- Manchiraju, S., & Sadachar, A. (2014). Personal values and ethical fashion consumption. *Journal of Fashion Marketing and Management*.
- Raman, J., Hay, P., Tchanturia, K., & Smith, E. (2018). A randomised controlled trial of manualized cognitive remediation therapy in adult obesity. *Appetite*, 123, 269-279.
- Tasca, G. A., & Balfour, L. (2014). Attachment and eating disorders: A review of current research. *International Journal of Eating Disorders*, 47(7), 710-717.
- Young, J. E., Klosko, J. S., & Weishaar, M. E. (2003). Schema therapy. New York: Guilford, 254.

پرسشنامه ارزش‌های شخصی

«تا چه میزان به ارزش‌های ذیل در سازمان توجه می‌شود؟»

۱- رعایت ادب و نژاکت در محیط کاری

۲- وفاداری به تعهدات شغلی

۳- معنویات سازمانی

۴- صداقت در گفتار

۵- گذشت در کارها

- ۶- اثربخش بودن وظایف شغلی
- ۷- مسئولیت پذیری
- ۸- نظم و هماهنگی بین کارکنان
- ۹- روابط دوستانه در کار
- ۱۰- هدفمند بودن کارها
- ۱۱- اشتیاق در انجام به موقع کارها
- ۱۲- صداقت در اعمال
- ۱۳- توجه له علائق شغلی کارکنان
- ۱۴- احترام به قوانین کاری
- ۱۵- اعتدال و میانه روی در شرکت
- ۱۶- تواضع و فروتنی در مراوده های کاری
- ۱۷- ارتقای جایگاه شغلی کارکنان
- ۱۸- درگیری شغلی و مشارکت بالا در کارها
- ۱۹- رعایت احترام در بین کارکنان
- ۲۰- توجه به نیازهای کارکنان
- ۲۱- تفویض اختیار
- ۲۲- احترام به زیردستان
- ۲۳- اطاعت پذیری
- ۲۴- تعهد کارکنان به شرکت
- ۲۵- نظم و انضباط شغلی
- ۲۶- سلامت در محیط کاری
- ۲۷- ایمنی شغلی
- ۲۸- سادگی در دستورات شغلی
- ۲۹- امنیت شغلی
- ۳۰- کنترل و تسلط بر وظایف شغلی و محیط کاری
- ۳۱- پیشرفت شغلی
- ۳۲- توجه به شأن شغلی کارکنان
- ۳۳- توانایی و اقتدار در تصمیم گیری
- ۳۴- حفظ حرمت دیگران
- ۳۵- ایجاد فرصت رشد و ترقی
- ۳۶- افزایش توان نفوذ کارکنان در شرکت
- ۳۷- توانمندسازی کارکنان
- ۳۸- منطق در گفتار
- ۳۹- هموارسازی مسیر دستیابی به اهداف
- ۴۰- ایجاد هیجان در محیط کاری
- ۴۱- تنوع شغلی
- ۴۲- ایجاد فرصت ریسک به کارکنان
- ۴۳- لذت از محیط کاری
- ۴۴- ایجاد فرصتی برای تعاملات غیرکاری در بین کارکنان

-۴۵- آزادی عمل

-۴۶- خلاقیت شغلی

-۴۷- استقلال در انجام وظایف شغلی

-۴۸- آزادی عمل در اهداف شغلی

-۴۹- علاقه به کشف وقایع

-۵۰- عدالت و برابری بین کارکنان

-۵۱- افزایش دانش شغلی کارکنان

-۵۲- رعایت حقوق کارکنان

-۵۳- توجه به آینده کارکنان

-۵۴- بهره‌گیری از ایده‌های نوین و نوظهور

-۵۵- توجه به خواسته‌های کارکنان

-۵۶- مدیریت تعارضات در شرکت

-۵۷- توجه به احساسات کارکنان

The Effectiveness of Schema Therapy training on Personal Values in female with obesity

Mansoureh Ebrahimi¹, Zohre Raeisi^{2*}, Mahdi Taheri¹³ & Seyyed Abbas Haghayegh¹⁴

Abstract

Aim: The aim of this study was to investigate the effectiveness of schema therapy training on personal values of obese women in Tehran in 1399. **Method:** The research method is quasi-experimental with pre-test-post-test design with control and follow-up groups. The statistical population of the study consisted of all obese women referred to the nutrition and diet therapy clinic in Tehran, from which 40 people were selected by purposive sampling method and randomly in an experimental group (20 people in each group) and one The control group (20 people) was assigned. The experimental group underwent 12 sessions of 60 minutes and the control group remained on the waiting list. The instruments used in the present study included the Personal Values Questionnaire (Schwartz, 2004). Analysis of information obtained from the questionnaire was performed in two parts: descriptive and inferential (analysis of variance with repeated measures). **Results:** The results showed that schema therapy training has an effect on the components of personal values (power value, progress, hedonism, provocation, self-direction, universality, benevolence, tradition, compliance and security) of obese women ($P < 0.05$). The results showed the effectiveness of schema therapy training on personal values in obese women. **Conclusion:** Therefore, therapists can use this method to promote mental health in women with obesity.

Keywords: *personal values, schema therapy, obesity.*

1. Department of Psychology, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran
2. *Corresponding author: Associate Professor, Department of Psychology, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran

Email: rayisi.tadbir@yahoo.com

3. Associate professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Sajjad University
4. Assistant Professor, Department of Psychology, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran